

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **E. K.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2013, č. j. 32 A 58/2013 – 3, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 10. 9. 2013, č. j. 32 A 58/2013 – 3, odmítl pro opožděnost žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 30. 7. 2013, č. j. CPR-6045-3/ČJ-2013-930310-V242, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 18. 3. 2013, č. j. KRPC-145991-47/ČJ-2012-020025, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil tím, že rozhodnutí žalované porušuje čl. 6, 8 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přičemž jeho výkon by pro stěžovatele znamenal nežádoucí dopad do jeho hmotně právního postavení a nenahraditelnou újmu.

[3] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti mimo jiné uvedla, že stěžovatel podal u krajského soudu v téže věci žalobu ze dne 13. 9. 2013, která byla z důvodu její opožděnosti odmítnuta usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2013, č. j. 32 A 61/2013 – 8, a poukázala na skutečnost, že v téže věci je u Krajského soudu v Brně vedeno ještě další řízení pod sp. zn. 32 A 55/2013 o včasné žalobě, kterou stěžovatel podal prostřednictvím Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

[4] Dne 21. 10. 2013 Nejvyšší správní soud telefonicky ověřil, že Krajský soud v Brně ve věci sp. zn. 32 A 55/2013 skutečně projednává stěžovatelovu žalobu směřující proti rozhodnutí žalované, které stěžovatel napadl také v posuzované věci.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Pokud důkazní břemeno neunese, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěl krajský soud, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůvodnil především tím, že dopad tohoto rozhodnutí do jeho hmotně právního postavení představuje nenahraditelnou újmu. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem stěžovatele neztotožnil a to právě s ohledem na skutečnost, že u Krajského soudu v Brně probíhá pod sp. zn. 32 A 55/2013 řízení o včas podané žalobě, kterou žalobce podal prostřednictvím Mgr. Marka Sedláka, advokáta, v níž žalobce brojí proti zcela totožnému rozhodnutí žalované jako v posuzované věci. Zákon o pobytu cizinců v § 172 odst. 3 přiznává žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, což však není případ stěžovatele). Stěžovateli tudíž v současnosti s ohledem na odkladný účinek žaloby zakotvený v § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nehrozí výkon rozhodnutí žalované ze dne 30. 7. 2013, č. j. CPR-6045-3/ČJ-2013-930310-V242, neboť toto rozhodnutí žalované je předmětem probíhajícího soudního přezkumu ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 A 55/2013. Stěžovatel tak může plně realizovat své právo na spravedlivý proces, tj. osobně v řízení vystupovat, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny, atd. Stěžovatelem namítaný rozpor rozhodnutí žalované s čl. 6, 8 a 13 Úmluvy pak může představovat pouze důvod nezákonnosti tohoto rozhodnutí, nikoli však důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedeného dospěl k názoru, že pro závěr, že by stěžovateli v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí žalované mohla vzniknout nepoměrná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neexistuje ve spise žádná opora.

[9] S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu